

Gyðja mitt í verðini

Nina Brockie

Gyðja er 10 ára gomul og hevur búð í Birendanagar í Surkhet, Nepal í nærum 3 ár. Vit finga eitt prát við Gyðju áðrenn hon og fam- ilja hennara flutti heimaftur á Argir at búgva.

Avgjördu at liva í útlegd

Fyri nærum 3 árum síðani flutti familjan hjá Gyðju til Nepal. Pápin Tommy Peter- sen, hevði fingið starv hjá Danidu og skuldi til Nepal at starvast í eitt ár. Men eitt ár bleiv til fleiri og fyri bert fáum døgum vendi familjan nøsina heimaftur á klettar- nar. Ein sonn gleðilig kol- velting fyri Gyðju, ið bert náddi at ganga eitt ár í Argjaskúla, áðrenn tey fluttu uttanlanda. Spurd um hví tey fluttu svaraði Gyðja, ” Mamma og babba høvdu leingi gingið og tosað um at fara uttanlands eina tíð og áðrenn vit vistu av høvdu tey gjort álvara burtúrur tí”.

Var tað torført at flyta? ”Bert eitt sindur, eg helt tað bara verða heilt ørvísið, men spennandi!”.

Føroyingur fyrst

Gyðja er ein vanlig norður- lendsk genta við ljósum hári og bláum eygum. Tiskil er hon ein heldur óvanlig sjón í Nepal. Nepalesarir eru myrkir í dæminum, oftani við brún- um eygum og svartum hári. So Gyðja er spennandi fyri hesi fólkin.

Eisini tí at hon dugir at práta við tey. ”Nógv vita hvussu eg eiti og eg kenni tey als ikki”. Fólk eru als ikki bangin fyri at stara beint at henni, sum at øð- um útlendingum, ið oftani siggja heilt ørvisi út enn tey. ”Tað skuldi eg veruliga

venja meg við fyrst. Eg bleiv eitt sindur illa við, men nú taki eg mær als ikki av tí”, sigur Gyðja smil- andi.

Ein kann undrast, tá ið henda so tiltalandi 10 ára gamla Gyðja prátar sum ein annar nepalesari við vin- konur sínar, hvussu tað ber til? ”Eg helt tað verða eitt sindur ringt fyrst, men eg kendi meg noydda at læra tungumálið Nepali fyri at kunna verða sum hini. ”Væl gongur, tí at Gyðja prátar ikki minni enn fyra fremmandamál, føroyskt og danskt heima við foreldrini og familju, enskt í skúl- anum og í fritíðini nepales- iskt við vinkonurnar. ”Tað er stuttligt at hoyra tey vaksnu práta nepali, tí at tey duga ikki so væl og siga ofta ymiskt skeift, tó royna tey. Men tað gjørdi eg eisini fyrst og nú skal eg skjótt heim aftur at práta føroyskt í gerandisdegnum, tað gleði eg meg til”.

Stórar upplivingar í Asien

Í meðan familjan hevur búð í útlegd, hava tey vitja víða. Eitt nú hava tey verið í India, Thailandi og Tibet. Tó best minnist Gyðja tað ferðina tey vóru á filabaki í Bardia nationalparkini. Gyðja sigur frá:

” Vit høvdu fingið vitjan av familju úr Danmark og vit vildu tiskil visa teimum eitt sindur av tí, sum liggur rundan um Surkhet. Og so avgjördu vit at fara eina filabaksferð. Men tað var ikki bara bara, tí at har hittu vit ein illan og villa hann- fil. Hann vildi sleppa til filahonirnar. Og vanliga eru bert kvenndjór í einum ferðahópi, tí at tær eru so friðaligar. So hann kom rennandi beint innóti okk- um. Filarnir ýldu. Nógv vóru bangin og summi grótu, men so stillaðu teir allar filarnar í eina rekkju

Gyðja var bara 7 ára gomul, tá hon saman við foreldrunum fór til Nepal at búgva.

Mynd: Nina Brockie

og tá bar til. Førarin gjørdi eitt undarligt mljóð og so vendi filurin við og fór avstað. Tað situr enn fast í mær”. Eg havi tó verið á filabaki síðani, so at eg bleiv ikki bangnari enn so!” Ein dagin fekk eg eina apu frá mammu og babba. Men eg hevði hana ikki so leingi, tí at hon var so ófriðalig og so var hon farin at bita, so tá dámdi mær hana ikki so væl. Vit høvdu hana á tekjuni hjá okkum, har sum vit eru von at eta og sóla okkum. Henni dámdi sera væl at spæla í vatni. Tá ið vit um kvøldar- nar fóru inn, klatraði hon í trønum beint við tekjuna, men hon var fitt, hóast alt.”

Nógvar nýggjar upplivingar

Nepal, ið er kendt sum eitt

Gyðja á rossabaki í nepalsku fjøllumum.

Mynd: Nina Brockie

av teimum londum í heim- inum, sum flestir fjakkarar ferðast til, tí at har finnur tú eina fjøltátta og ríka náttúru.

Hana hevur Gyðja eisini upplivað. ”Vit hava verið nógva staðni í Nepal hesa tíðina og sað nógv. Teir størstu býirnar hava vit vitjað. Har- umframt hava vit eisini verið á sokallaðum ”trekk- ingtúrum”.

Systur mín Lív var eina- ferð rættuliga langt uppi á Mount Everest við skúlan- um. Tað komi eg nokk ong- antið.”

Skúlin nakað heilt annað.

Skúlaskipanin í Nepal er heilt øðrvísi enn í Føroyum. Eitt nú eru nógv fleiri næmingar í hvørjum flokki, heilt upp í 65-70 næmingar. Tó gekk Gyðja í einum enskum skúla, ið var helt ørvisi fyriskipaður. Í nep- alesiskuskúlanum hava børnini fri leygardag, ið verður hildin heilagur, og ganga í skúla sunnudag, tá ið Gyðja hevur fri.

”Tað er keðuligt, at hava fri, tá ið nepalsku vinkon- urnar hjá mær ganga í skúla og hinvegin er tað keðuligt at verða í skúla, tá ið tey halda heiludagar mitt í viku, sum vit ikki halda.” sigur Gyðja.

Hvat er tað besta við skúlanum har tú gongur? ”

sjálv skuldi hava. Tað helt hann verða ringt at seyma, men nakrar dagar seinni vóru vit líka klæddar báðar. Oftani renna hønur og høsnaRUNGAR um beinini á skræddarinum ímeðan teir seyma. Tað hevði ein ikki sæð í Føroyum” flennur Gyðja. ”Eg havi eisini fing- ið hol í nøsina, júst sum ein rættur nepalesari. ”Síðani visur hon errin gullringin í nøsini, ið klæðir henni væl.

Liva væl í Nepal

Gyðja heldur tað verða eitt hitt størsta upplivlsi, hon nakrantíð hevur fingið, tað at flyta til Nepal eitt tíðar- skeið. ”Tað hevur verið stuttligt at roynt og eg havi sað lutir, ið eg ongantið hevði ímynda mær vóru til. Her hava vit bert sólarhita vatn, so um eingin søl er so er heldur einki heitt vatn, eitt sum vit taka fyri givið í Føroyum. Vit hava heldur onga vaskimaskinu. Men ístaðin hava vit eina so- kallaða ”diddi, ið merkir systir” heima, ið hjálpir okkum. Hon vaskar klæði. Vit hava onkuntíð flent, tí at hon kítir seg so, at til tíðir er nærum einki eftir av pløggunum. Hon dugir sera væl” ,sigur Gyðja.

Fritíðin í Birendanagar

Spurd hvat hon fær fritíðina til at ganga við í Nepal svarar hon: ”Tá ið eg fái fri úr skúla, biði eg oftani til vinkonurnar hjá mær koma heim. Síðani hava vit nógv at takast við. Vit gera heimaarbeiði saman, spæla dukkur, bólt og onkuntíð syngja og dansa vit. Nepal- esarir hava nógvar góðar sangir og síðani hava teir, sum vit í Føroyum, teirra kúgv gangandi. Hennara starv er at høgga steinar og hava eftirlit við skúlanum.

Gyðja fortelur, at hendan konan altíð er blið og tíð, tá ið børnini møta í skúla. So eigur hon eisini eina dóttir, ið oftani hyggur, at tá ið vit hava ”sport” uttan- fyri. Tað er stuttligt at kunna práta við tey og greiða teimum frá spøl- unum hjá okkum”,heldur Gyðja.

Klæðini í Nepal eru nak- að ørvísið. Tey brúka schari ella kustasuluval. ”Tað helt eg fyrst så stuttligt út, men eg vandi meg skjótti við tey og nú gangi eg sjálv í teim- um. Skræddarin hjá okkum seymar øll klæðini eftir okkara ynski.

Vit, mamma mín og eg ganga oftani oman í baz- arin, ið er tann almenni keypsstaðurin. Har fáast alskyns toy. Einaferð fekk eg skrædd- aran at seyma dukkuni hjá mær líka klæði, sum eg

Ráðgevi í nepalsku fyrisitingini

Tommy Petersen hevur síðstu trý árinu starvast sum ráðgevi hjá almennu fyrisit- ingini í Nepal, sum liður í eini verkætlan hjá felagsskapinum Danida. Uppgáva hansara var serliga at veita góð ráð í arbeið- inum við at miðspj- aða almennu fyrisit- ingina í landinum. Nú eru hann og fam- iljan flutt aftur til Føroya at búgva.

Tommy Petersen av- myndaður saman við konuni Maju og dóttirini Gyðju, meðan tey enn báðu í Nepal.

fjarskotna fjallalandið í Asia.

– Áðrenn vit fóru avstað, tosaðu vit nógv við dötur- nar um, hvat tær hildu, og báðar vóru tær spentar upp á at sleppa til eitt so fjar- skotið land at búgva. Sjálv- ur sá eg tað sum eina stóra avbjóðing. Eg hevði starv- ast nógv í almennu fyrisit- ingini í Føroyum, og nú skuldi eg vera ráðgevi hjá fakfólki í Nepal, greiðir Tommy Petersen frá.

– Vit vóru samd um, at Maja skuldi vera heima- gangandi, í øllum føri fyrstu tíðina, og tað var eisini neyðugt, fyri at fáa gerandisdagin at virka. Seinni fór hon, saman við einum lokalum felagsskapi og við stuðli frá Danida, undir eitt projekt við upp- læring til ymisk handverk fyri ung, deyv fólk. Rættu- liga skjótt gjørdist greitt, at familjan kom at búgva í býnum Birendanagar, um- leið 600 kilometrar vestan- fyri høvuðsstaðin Kath- mandu. Har var eingin skúli til elstu dótttrina, Lív, og tí høvdu vit gjørt av, longu áðrenn vit fóru heimanífrá, at hon skuldi ganga í einum privatskúla í Kathmandu. Hon slapp eisini at búgva har, fyrst hjá eini danskari og síðan eini belgiskari familju, greiðir Tommy Petersen frá. Yngra dótturin kom við foreldrunum til Birendanagar og gekk í einum kristnum skúla, har undirvist varð á enskum.

Uppgávan hjá Tommy Petersen í fátæka, asiatiska fjallalandinum var at ráð- geva myndugleikunum í royndum teirra at mið- spjaða almennu fyrisiting- ina, sum higartil hevur ver- ið savnað í høvuðsstaðnum Kathmandu. Árinu fram- m-

anundan hava at kalla allar avgerðir verið tiknar av myndugleikunum í høvuðs- staðnum, meðan myndug- leikarnir í ymsu landsport- unum í landinum so at siga onga ávirkan hava havt, greiðir Tommy Petersen frá. Men eftir at Nepal í 1990 fekk eina demokrat- iska skipan, hava Danida og felagsskapir úr øðrum londum hjálpt miðfyrisit- ingini í landinum við at flyta avgerðirnar tættari at borgarunum.

– Nepal er eitt gamalt kongsveldi og hevur, heilt úr gamlari tíð, verið stýrt úr høvuðsstaðnum. Nú hevur tjóðartingið samtykt lógir, sum geva ymsu økjunum í landinum stórr sjálvræði. Mín uppgáva var so at virka sum ráðgevi hjá lokalu myndugleikunum, tað sum eitt nú svarar til amtsráðini í Danmark, í einum ávisum øki í landinum, og at halda skeið fyri starvsfólkom og politikarum, sigur Tommy Petersen. Hann greiðir frá, at hansara útgangsstøði var tann norðurlenska fyrisit- ingin, og hann kundi tí greiða frá, hvussu uppgáv- urnar verða loystar her. Men sjálvandi var tíðum neyðugt at tillaga ráðini til viðurskiiftini á staðnum.

– Fakliga eru fólkin í al- mennu fyrisitingini í Nepal væl fyri, og sjálvt um tey eru von við eina skipan, har allar avgerðir skulu takast av miðfyrisitingini í Kath- mandu, so eru tey hugtikin

av sínum arbeiði. Tey duga handverkið. Tað, sum teim- um kanska av og á manglar, er hugburðurin, har fyrisit- ingin er eitt amboð til at tæna borgarunum. Fólkin í fyrisitingini úti um landið hava heldur ikki verið von við at taka stigi til nakað sjálvi, tí tey hava alla tíðina verið noydd at biða eftir boðum úr høvuðsstaðnum.

Her sæst kanska tann størsta broytingin í dag, í mun til fyri nokrum árum síðan. At starvsfólk í lokalu myndugleikunum nú í nógv størri mun enn áður eru før fyri at taka avgerðir og seta nakað í verk. Tað kann vera, at tingini við hvørt verður gjørt eitt sindur øð- rvísi har enn á okkara leið- um, men tá alt kemur til alt, hevur fólkið sama tørv á vegleiðing og tænastum sum vit, greiðir Tommy Petersen frá.

– Vit mugu hava í huga, at t.d. í Danmark tók tað umleið 150 ár, áðrenn vit finga eina “service-umsit- ing”, tvs. eina umsting sum hevur sum fremsta endamál at virka fyri borg- aran. Í Nepal hava tey havt 12 ár at læra tað sama, og longu eru tey komin væl áleiðis. Tað tekur tíð, men tað kemur so ikki at taka 150 ár hjá teimum at læra, leggur hann afturat. Tommy Petersen visir á, at siðvenj- an hevur verið, at starvs- fólkið í fyrisitingini úti um landið hevur sitið og biðað eftir boðum frá miðfyrisit- ingini í høvuðsstaðnum og tað hevur elvt til passivitet. Tá eg kom til Nepal, upp- livdi eg tíðum fólk í fyrisit- ingini, sum bara sótu og biðaðu eftir boðum úr Kathmandu, so tey sluppu til arbeiðis. Hesin hugburð- ur er í stóran mun broyttur,

so vit í dag hava eina nógv meira virkna fyrisiting – “systemið” er broytt, greið- ir Tommy Petersen frá, og leggur afturat:

– Miðfyrisitingin í Nepal er sum miðfyrisitingin í Danmark og fyri so vitt eisini í Føroyum vóru. Hon er bangin fyri at lata nakað vald frá sær. Men við alla tíðina at royna at yvirtala myndugleikarnar í Kat- mandu og spyrja, hví vit skulu útbúgva fólk í fyri- sitingini, tá tey ikki sleppa til arbeiðis kortini, hevur tað so við og við eydnast at fáa flutt nakrar av avgerð- unum tættari borgarunum. Til dæmis hava myndug- leikarnir í einstøku lands- portunum nú avgerðarrætt- in av skúla- og heilsuverk- inum í sínum øki.

Verkætlanin hjá Danida í Nepal fevndi í fyrsta umfari um tveir landspartar. Men henda verkætlan er nú sam- antvinnað og samskipað við líknandi verkætlanir hjá ST og m.a. enskum og týsk- um felagsskapum, fyri á tann hátt at royna at fáa ein felags leist fyri, hvussu nepalska fyrisitingin fram- yvir kann broytast og miðspjaðast. Sáttmálin hjá Tommy Petersen við Danida var upprunaliga galdandi í tvey ár. Men bæði hann og kon- an samdust skjótt um at tvey ár var í minna lagi. Tiskil varð sáttmálin longdur við einum ári, og hann gekk út fyrr í summár. Síðsta hálva árið í Nepal hevur í ávisan mun verið merkt av ófriði, tí upprei- armenn hava bjóðað stjórni- in av. Tó var tað ikki orsøkin til, at hjúlini valdu at koma heimaftur. Eftir trim- um árum mettu tey at tíðin var búgvín at seta kós móti

Føroyum.

– Eitt av tingunum, vit lærdu har yviri, og sum kanska kom eitt sindur óvart á, er at tað eru fleiri líkheittir enn munir á okk- um og teimum. Í vestur- heiminum hava vit ofta lyndi til at halda, at fólk eystanfryi eru so ymisk frá okkum, men tá tú ert komin at kenna fólkið og samfel- agið, tey liva í, so visir tað seg, at munirnir eru ikki so stórir kortini. Men sæð uttanífrá eru samfelagini sera, sera ymist, sigur Tommy Petersen.

Hóast hann nú er aftur í Føroyum og hevur fingið starv sum lögfrøðingur á Umhvørvisdeildini í Olju- málaráðnum, so er Tommy Petersen ikki mettaður av upplivingum eftir tey trý árinu í Nepal. Um nokur ár kundu hjúlini hugsað sær at farið út aftur í heim at búgva og arbeiða. Hann sigur, at tey hava ein dreym um kanska einaferð at flyta til Vietnam ella kanska Suðuramerika at búgva og arbeiða eina tíð. Men hann leggur afturat, at í grundini er ikki so týðningarmikið, júst hvagar tú fert – uppliv- ingin er stór óansæð. Hann mælir tí øðrum, sum starv- ast í føroysku umstingini, at gera tað sama sum hann sjálvur, og nýta nokur ár úti í stóru verð.

FAKTABOKS um Nepal: Høvuðsstaður: Kathmandu Areal: 143.000 km2 Íbúgvar (1999): 23,4 mill. Mál: Nepalesisk Religión: Hinduísma, Buddihisma

